

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน Learning Achievement Motivation of Kasetsart University Students, Kamphaeng Saen Campus

ดร.สุรางค์ ณรงค์ศักดิ์สกุล¹

Surang Narongsaksakul, Ph.D.¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต และ (3) เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในภาคปลาย ปีการศึกษา 2554 จากคณะเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ กำแพงแสน คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 5,428 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 373 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการทดสอบสมมติฐานใช้ค่าที (t-test) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า (1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.76$) (2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต และ (3) นิสิตที่มีเพศ ภูมิลำเนา อายุ คณะที่ศึกษา และการศึกษาของบิดา มารดา ต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

ABSTRACT

The purposes of this research were (1) to study learning achievement motivation of Kasetsart University Students, Kamphaeng Saen Campus (2) to study the relationship between students' learning achievement motivation and students' learning achievement and (3) to compare students' learning achievement motivation by personal factors. The samples used in this study were 373 students studying in the faculty of Agriculture, Engineering, Education and Development Science, Liberal Arts and Science, Sports Science and Veterinary Medicine during the second semester of 2011 academic year. The data were collected by a questionnaire developed by the researcher. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, Person's product moment correlation coefficient and One-Way ANOVA with statistical level of significance at .05.

¹อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

¹Lecturer, Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University, Kamphaeng Saeng Campus.

The results revealed that (1) the learning achievement motivation of Kasetsart University students, Kamphaeng Saen Campus was at a high level ($\bar{X}=3.76$) (2) students' learning achievement motivation was not related to students' learning achievement, and (3) personal factors; gender, residential area, faculties, parents' education did not affect students' learning achievement motivation.

Keywords: achievement motivation, learning achievement motivation, undergraduate student

Email : n.surang@hotmail.com

คำนำ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะส่งเสริมให้กิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมด้านการทำงานหรือการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษา มีหน้าที่สำคัญประการหนึ่ง คือการผลิตบัณฑิตซึ่งเป็นที่กำลังคนระดับสูงและเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ หากสามารถพัฒนาและส่งเสริมให้นิสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง นอกจากจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และสามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังเป็นการเสริมสร้างศักยภาพในการเข้าสู่ระบบแรงงานของบัณฑิต ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อผลิตภาพทางเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของประเทศอีกด้วย ประกอบกับในปี พ.ศ.2558 ประเทศในกลุ่มอาเซียนจะรวมตัวกันเป็นหนึ่งเดียว โดยประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศสมาชิกของกลุ่มอาเซียนดังกล่าว ดังนั้น การพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นอกจากจะส่งผลต่อศักยภาพในการทำงานของบัณฑิตในอนาคต รวมถึงผลิตภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังจะส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันทางการศึกษาและเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มอาเซียนในอนาคตอันใกล้อีกด้วย

จากความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาจะสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพิจารณาหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร ในอันที่จะส่งเสริมและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ขอบเขตในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ได้แก่ คณะเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ กำแพงแสน คณะ

ศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์
การกีฬา

นิตยสารพิเศษเฉพาะ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความปรารถนาหรือความต้องการที่จะศึกษาเล่าเรียนให้สำเร็จ มีความขยันหมั่นเพียรโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่างๆ ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น มีความทะเยอทะยานสูงเพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างสูง

นิติต หมายถึง นิติตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะต่างๆ โดยลงทะเบียนเรียนในภาคปลาย ปีการศึกษา 2554

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิติตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
2. คณาจารย์ และมหาวิทยาลัยสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพิจารณาหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิติตให้สูงขึ้น อันจะส่งผลต่อศักยภาพในการทำงานของบัณฑิตในอนาคต รวมถึงส่งผลต่อผลิตภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยรวมต่อไป

สมมติฐานในการวิจัย

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิติตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิติต
2. นิติตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล อันได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา คณะที่ศึกษา การศึกษาของบิดา และการศึกษาของมารดาต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

ระเบียบวิธีวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นิติตที่ลงทะเบียนเรียนในภาคปลาย ปีการศึกษา 2554 ของคณะต่างๆ ในวิทยาเขตกำแพงแสน ได้แก่ คณะเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ กำแพงแสน คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 5,428 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2551 อ้างถึง Taro Yamane, 1967) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 373 คน และดำเนินการสุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

คณะ	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. เกษตร	1,861	128
2. วิศวกรรมศาสตร์	1,203	83
3. ศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์	765	52
4. ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์	1,156	79
5. สัตวแพทยศาสตร์	272	19
6. วิทยาศาสตร์การกีฬา	171	12
รวม	5,428	373

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างข้างต้น ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายก่อนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิต เป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ (Check List)

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต เป็นข้อคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็นดังนี้

5 หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับลักษณะของนิสิตมากที่สุด

4 หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับลักษณะของนิสิตมาก

3 หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับลักษณะของนิสิตปานกลาง

2 หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับลักษณะของนิสิตน้อย

1 หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับลักษณะของนิสิตน้อยที่สุด

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าคะแนนเป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
3.67 - 5.00	สูง
2.34 - 3.66	ปานกลาง
1.00 - 2.33	ต่ำ

ในการพัฒนาเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนิสิตจำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach's Reliability Coefficient Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .913

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้โดยให้กระจายตามคณะและชั้นปีที่ศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

ทั้งนี้ ได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังกล่าว ดังนี้ (สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2551: 134)

0.7 ขึ้นไป	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ระดับสูง
0.30 - 0.69	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
ต่ำกว่า 0.30	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ผลการศึกษาและข้อวิจารณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 พบว่า นิสิตที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 56) และมีอายุระหว่าง 21-25 ปี (ร้อยละ 57.4) ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในคณะเกษตร (ร้อยละ 33.2) และมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด (ร้อยละ 84.9) สำหรับรายได้ของครอบครัว ส่วนใหญ่มีรายได้ 30,001 บาท ขึ้นไป (ร้อยละ 30.7) ด้านการประกอบอาชีพของบิดา มารดา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีบิดาซึ่งประกอบอาชีพรับราชการ (ร้อยละ 24.2) และมีมารดาซึ่งประกอบอาชีพค้าขาย และทำนา ทำไร่ (ร้อยละ 22.8 และ 22.5 ตามลำดับ) ส่วนด้านการศึกษาของบิดามารดา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีบิดาและมารดาซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 35.4 และ 46.3 ตามลำดับ)

ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตอนที่ 2 ของแบบสอบถาม พบว่า ในภาพรวม นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง ($\bar{X}=3.76$) ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่น ๆ โดยอยู่ในระดับสูง คือ ประเด็นเกี่ยวกับ ข้าพเจ้ามีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะเรียนให้จบหลักสูตร ($\bar{X}=4.61$) รองลงมา คือ ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า "ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น" ($\bar{X}=4.44$) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่น ๆ โดยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ประเด็นเกี่ยวกับ เมื่อพบข้อบกพร่องในการเรียน ข้าพเจ้าจะปล่อยให้ผ่านไป ($\bar{X}=3.01$) รองลงมาคือ เมื่อเรียนในวิชาที่ยาก ข้าพเจ้ามีความตั้งใจน้อย และข้าพเจ้าใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนสำหรับการทบทวนบทเรียนเสมอ ($\bar{X}=3.11, 3.13$ ตามลำดับ)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต และ นิสิตที่มีเพศ ภูมิลำเนา อายุ คณะที่ศึกษา และการศึกษาของบิดา มารดา ต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการศึกษาดังกล่าว มีประเด็นที่นำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.76$) ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นๆ คือ ข้าพเจ้ามีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะเรียนให้จบหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 รองลงมา คือ ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 แสดงให้เห็นถึงความคาดหวัง และความตั้งใจของนิสิตที่ตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวไว้ในระดับสูง แต่เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปฏิบัติใน 3 ประเด็นต่อไปนี้ ปรากฏว่าไม่มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ เมื่อพบข้อบกพร่องในการเรียน ข้าพเจ้าจะปล่อยให้ผ่านไป เมื่อเรียนในวิชาที่ยาก ข้าพเจ้ามีความตั้งใจน้อย และข้าพเจ้าใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนสำหรับการทบทวนบทเรียนเสมอ ซึ่งพบว่านิสิตปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01, 3.11 และ 3.13 ตามลำดับ โดยที่พฤติกรรมดังกล่าวนี้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านิสิตไม่มีความมุ่งมั่นหรือความพยายามอย่างแท้จริงในอันที่จะไปสู่เป้าหมาย คือ ความสำเร็จในระดับสูงด้านการเรียน

2. การทดสอบสมมติฐาน

2.1 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ **ปัญญา ชูช่วย (2551)** ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร วิทยาเขตปทุมธานี พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลเฉพาะทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อันดับที่ใช้ในการสอบเข้า และวิธีการสอบคัดเลือก และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ **วิไลวรรณ สิริสุทธิ (2545)** ซึ่งศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา สถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้รับอิทธิพลโดยตรงจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรู้พื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา นอกจากนี้ ยังไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ **ธัญกร คำแวง (2552)** ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาแคลคูลัส 1 ของนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อาจเนื่องมาจาก มีตัวแปรอื่นที่ร่วมพยากรณ์หรือมีอิทธิพลสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วย ซึ่งจะต้องมีการศึกษาวิจัยต่อไป ทั้งนี้ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า มีนักวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้และส่วนมากเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีผลต่อการเพิ่มและพัฒนาตัวแปรอื่นด้วย ได้แก่ (1) การอบรมเลี้ยงดูแบบอิสระ ควบคุมพอประมาณ (2)

สภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวระดับปานกลาง (3) ความรับผิดชอบ (4) การรับรู้ความสามารถของตนเอง (5) ความขยันหมั่นเพียรในการเรียน และ (6) ลักษณะมุ่งอนาคต ซึ่งทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในเชิงบวก (ภทรพร ยุทธาภรณ์พินิจ และคณะ, 2552)

2.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นิสิตที่มีเพศ ภูมิลำเนา และอายุ ต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุจินต์ พิทักษ์ และทัศนีย์นารถ ลิ้มสุทธิวันภูมิ (ม.ป.ป.) การที่ตัวแปรเพศ ภูมิลำเนา และอายุ ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต อาจเนื่องจาก การศึกษาระดับอุดมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือชาย มีภูมิลำเนาในต่างจังหวัดหรือกรุงเทพฯ จะต้องมีความมุ่งมั่นและพยายามอย่างสูง จึงจะสามารถสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ดังนั้น ตัวแปรเพศ และภูมิลำเนาที่ต่างกันของนิสิต จึงไม่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับตัวแปรอายุ เนื่องจากนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีช่วงห่างระหว่างอายุไม่แตกต่างกันมาก และไม่ได้อยู่ในกลุ่มอายุใดจะต้องมีความมุ่งมั่นและพยายามเพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษา ดังนั้น ตัวแปรอายุที่ต่างกัน จึงไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

ส่วนผลการทดสอบสมมติฐานสำหรับตัวแปรอีก 3 ตัวแปร คือ คณะที่ศึกษา การศึกษาของบิดา และ การศึกษาของมารดา พบว่า นิสิตที่ศึกษาในคณะที่ต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่อาจจะศึกษาในคณะที่จัดการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ได้ผ่านกระบวนการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยตามคณะที่ตนเลือก และตามความถนัดของตนเอง จึงมีความพยายามและความมุ่งมั่นทางการเรียนไม่แตกต่างกัน สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานตัวแปรการศึกษาของบิดา และมารดา พบว่านิสิตที่มีบิดา มารดาที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า สถาบันครอบครัว โดยเฉพาะบิดา มารดา ไม่ว่าจะสำเร็จการศึกษาระดับใด จะสนับสนุนและส่งเสริมให้บุตรได้เล่าเรียนมากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ ประกอบกับข้อมูลจากการตอบข้อคำถามในประเด็น ใครคือต้นแบบหรือแรงบันดาลใจด้านการเรียนของนิสิตมากที่สุด พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ (ร้อยละ 62.21) เห็นว่า บิดา มารดา คือต้นแบบหรือแรงบันดาลใจด้านการเรียนของนิสิตมากที่สุด โดยนิสิตประสงค์จะศึกษาเล่าเรียนให้สำเร็จการศึกษา ระดับอุดมศึกษาตามความคาดหวังของบิดา มารดา ดังนั้น จึงอาจทำให้ระดับการศึกษาที่ต่างกันของบิดา และมารดาไม่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กนิษฐา ฐิติวัฒนา. 2542. **แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความต้องการพัฒนาตนเองของช่างเทคนิค สังกัดกรมทางหลวง.** (Online). <http://www.stkc.go.th/library.php?app=library Database Detail.php&id=29047&pubid=11, 20> สิงหาคม 2555.
- ธัญกร คำแวง. 2552. **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาแคลคูลัส 1 ของนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร.** (Online). <http://dllibrary.spu.ac.th:8080/dspace/handle/123456789/1527, 1> สิงหาคม 2555.
- ปัญญา ชูช่วย. 2551. **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.**
- พระมหาดานินทร์ ฐิติวีโร (อินทวี). 2545. **การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ.** (Online). http://202.28.52.4/En/thesiscontent_desc.php?ct=1&t_id=78, 1 สิงหาคม 2555.
- ภทพร ยุทธาภรณ์พินิจ และคณะ. 2552. **รายงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาแรงจูงใจในสัมฤทธิ์ตามแนวคิดของ ป.อ.ปยุตโต.** (เอกสารอัดสำเนา)
- รุ่งโรจน์ สิทธิเวทย์. 2534. **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับการปฏิบัติตนอย่างมีพรหมวิหารสี่ ของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิไลวรรณ สิริสุทธ์. 2545. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา สถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาครุศาสตร์เทคโนโลยี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (Online). <http://www.lib.kmutt.ac.th/>, 5 กันยายน 2555.
- สุจินต์ เพิ่มพิทักษ์ และทัศนีย์นารถ ลิ้มสุทธีวันภูมิ. (ม.ป.ป.) (รายงานการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ).
- สุนทร หัสชัน. 2544. **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานกับความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสกลนคร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- สุพัตรา จุณณะปิยะ. 2551. **คู่มือการวิจัยทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุรียพร กุมภาคม. 2554. **ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สภาพแวดล้อมในการทำงาน ความเหนื่อยหน่าย และความตั้งใจลาออกของพยาบาล โรงพยาบาลนพรัตนราชธานี.** วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Elias, H., & Rahman, W.R.A. 1995. "Achievement Motivation of University Students." *Pertanika J. Soc. Sci. & Hum.*, 3(1): 1-10.
- Green, H.M. 1955. "Influences of job type, job status, and gender on achievement motivation."

Current Psychology, 14(2): 159-165.

Tarabdkar, A.S. 1978. Achievement motivation and sources of job satisfaction/dissatisfaction in professional and non-professional working men and women. (Online).

<http://www.library.iitb.ac.in/~mnj/gsdI/cgi-bin/library?>, August 10, 2012.